

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr.- 34. Mazsalaca, 2019. gada oktobris

ATCERIES - IT VISS TEV APKĀRT, TAS ESI TU - VIENS VESELS...

Kad dāvanā saņem prieku

Tu sauli izstaro

Un Zelta zvaigznītes pasaulē izbārsti

Un tā arvien....

Cik maz vajag,

Lai kādam dvēselē iedegtu gaismas maztīgu liesmu...

Tev taču pilnas kabatas ar prieku

Ja tā labi ieskaties, tas vienmēr atradīsies...

Sarmīte Šmite

Sveiciens oktobrī, mani Ceļabiedri!

Prieks atkal ar Jums tikties! Prieks, ka lasāt šo avīzīti!:) Aicinu ne tikai smelties iedvesmu uzrakstītajā, bet izbaudīt arī Rudens krāsu bagātību fotogrāfijās! Un tad doties laukā un pašiem vērot, sajust, sasmaržot...

Mums katram ir sava Pieredze, taču vienmēr mēs varam apgūt ko vērtīgu no citiem - tepat blakus satiktiem vai nezināmā tālē esošiem. Nav svarīgs ne gadu skaits, ne attālums, lai sajustu viens otru un apgūtu sev noderīgo...

Paldies VISIEM! Lai jauks šis Ceļojums!

Ar mīlestību - **Maija**

Rudens lūgšana

Kad daba ieskauj mani ar savu pilnību – augļiem, ziediem un jaunu ražu, es savā dzīves centrā esmu un tāpat kā daba savu ražu saņemu.

Jo viss, kas pirms tam ir bijis, tikai un vienīgi mani bagātāku ir darījis.

Es pateicos visiem cilvēkiem manā dzīvē. Tiem, kurus zinu. Tiem, kurus mīlu. Tiem, kurus sajūtu.

Tiem, ar kuriem biju kopā savā Ceļā uz Gaismu, bet tagad mūsu ceļi ir šķīrušies. Pateicos Jums, kā saviem labākajiem skolotājiem.

Pieņemšana un godināšana atnāk pie manis šajā brīdī.

Es zinu, ka esam kopā daudz paveikuši un varam tālāk iet katrs savu ceļu.

Pateicībā un mierā.

Šo harmoniju, līdzsvaru un prieku, es lūdzu Tevi, Radītāj, saglabā manī.

Jo tie ir dāsnākie augļi, ko no Tevis saņemu!

Visdziļākā godināšanā es Tev, Radītāj,

pateicos, jo tās Dāvanas,

ko tagad saņemu, nāk no Tevis.

Tu esi mani vadījis šajā Ceļā pie vēl lielākas pilnības,

kurā es tagad ieeju.

Kopā ar Tevi, Radītāj, un Taviem Gaismas Eņģeļiem!

Godinu. Pateicos.

Mīlu un priecājos, esot savā Gaismā – dievišķā dāvanā.

No Gaismas Eņģeļiem
caur **Maiju Kadiķi**

Kad domas un notikumi saskrējuši pilns laidars, reizēm rodas vēlme dalīties. Vai arī tapt uzklauskāms. Un tad Tu sastopies ar Steigu. Nevaļu. Citas pasaules Steigu un Nevaļu.

Ja Tev ir kaut viens cilvēks šajā pasaulē, ar kuru vari no sirds aprunāties, tas ir ļoti daudz. Tā ir svētība. Tomēr tai otrai pasaulei ir sava skriešana un brīve.

Tu stāvi kā uz sliekšņa, runājies un tērzē. Savus akmeņus vel otra gaitenī. Līdz pienāk brīdis, kad pieklājīgi tiek aiztaisītas durvis. Nē, nē, Tevi prom nedzen, bet Tu paliec uz laiku atkal viens.

Pilns savu domu, mākoņu un lietus.

Un brīžos, kad esi uzklauskāms un atkal paliec viens, Tu jūties visvientuļākais. Jo tā jau ir – cilvēks piedzimst un aiziet viens. Un katra šāda reize, kad paliec aci pret aci ar savu pilno pasauli, ir tik līdzīga šādām piedzimšanas un nomiršanas reizēm.

Un Tu klusi vēro pasauli, kas Tevī mutuļo. Kā tā mainās pa dienām, nedēļām, sekundēm. No mirkļa uz nākamo mirkli aizspurdz dzīves Mācības putniņš. Aši, kā kolibri: košs un zibenīgs. Ej, ķer rokās! Cieši iespiedis plaukstās, platām acīm vēro, kas nu notiks.

Cilvēkus biedē karš, nabadzība un slimības. Bet ir kas tāds no kā cilvēki baidās visvairāk – no pārmaiņām Sevī.

Tāpēc – uzdrošināties Būt. Pašam. Vērot, sekot līdz un ļauties pārmaiņām Sevī – tā ir liela drosme un uzdrošināšanās.

Būt!

Ze Minka Drošinošā!

Mazsalacas Eņģeļu ala Rudens rītā...

Mīli sevi un vēro...

Kā caur Tevi izpaužas Dievs, Visums, dzied dziesmas eņģeļi un dejo fejas.

Dievs mīl mūs visus vienādi, bet izpaužas caur mums katru tik dažādi. Un tieši šajā dažādībā ir ļoti skaisti mums satikties.

Dod sev atļauju būt... nekam. Pieņem sevi kā baltu lapu bez visiem zīmogiem un nosaukumiem, caur kuriem esi nesis sevi līdz šim pasaulē. Atļauj uz sava baltā, tīrā audekla Dievam gleznot..

Mīli sevi un vēro.

Kristīne OmShanti

Neveiksmju nav.

Ir tikai tas, ka tu nepamēģināji vēlreiz.

Veiksme atnāk tad, kad tu neapstājies, tad, kad tev kaut kas nesanāk.

Veiksme atnāk tad, kad tu nepadodies un vienkārši turpini iet uz priekšu. Veiksme atnāk tad, kad tu neatlaidīgi tici saviem spēkiem.

Turpini savu ceļu pat tad, ja tev jāsāk ceļš no paša sākuma, pat tad, ja jāsāk viss no nulles.

Vienmēr mēģini vēlreiz...

Ar iedvesmu uz priekšu!

Kristīne Čerepenko

Viss, kas man pieder, esmu es pati. Nekas vairāk man nevar piederēt, kā dvēsele. Viss ir pārejošs un aizejošs, vien dvēseles viedums neaizejošs.

Tu vari aizbēgt kaut uz citu planētu... No sevis tas neizdosies nekad.

Diena, kur saule austrumos lec, ir vienmēr tava... ikreiz sasaucoties un atsaucoties Sākuma gaismai...

Viss pārējais nāk un iet...

Dvēsele nekad neaiziet...

Sarmīte Šmite

Fragmenti no raksta "Pārdomas par šo laiku"

... Tik ļoti skaidri es sajutu, ka turpmāk nekas nebūs tā, kā mēs domājam un plānojam. Nevienā jomā un dzīves sfērā. Domāju, ka pēdējo pāris mēnešu laikā jau daudzi no mums to ir sajutuši savās dzīvēs.

Tas, kas ir svarīgi, aktuāli, pieprasīts, svarīgs pašlaik, tāds var nebūt jau pēc mēneša. Spēja būt elastīgam, dzīves plūsmā, ātri pārkārtoties, pieņemt jauno un atlaist veco, palikt vai ātri atgriezties savā līdzsvara (miera, harmonijas) punktā, ir un tuvāko gadu laikā būs visvērtīgākais mūsu instruments. ...

... Tomēr, kam jānotiek, to novērst nevar. Jaunā pasaule jau pastāv, kaut ar fizisko redzi to ir grūti pamanīt. Tā pastāv cilvēkos, kuri izvēlas attīstīties, kuri katru dienu izdara izvēli kļūt par labāku sevi, kuri sāk citām acīm raudzīties uz pasauli, uz Zemi, sāk izdarīt citādākas izvēles un pieņemt uz sirds sajūtu balstītus lēmumus.

Ir jāpieņem tās grūtības, kas skar un skar katru no mums, kā nenovēršamas, kā mūsu pašu kādā citā līmenī izvēlētas. Mēs šodien veidojam nākotni un to pasauli, kurā dzīvos mūsu bērni.

Lielākajai daļai no mums nāksies mainīt gan domāšanas veidu, gan dzīvesveidu... ..

Inta Blūma

<https://sirdscels.blogspot.com/>

Raksti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam**

uz e-pastu:

reinvalidemaija@gmail.com

www.draugiem.lv

www.facebook.lv

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**

Ko Tu domā par citiem cilvēkiem? Kas viņi Tev ir? Draugi, ienaidnieki, mīļotie, svešinieki?...

Kā Tu pret viņiem izturies? Atturīgi, kaislīgi, agresīvi...

"VIŅI" - TAS ESI TU PATS.

Ja Tu uzzinātu, ka pēc tūkstoš un miljardiem gadu Tu kļūsi ar "viņiem" viens vesels, viena enerģija... Tieši tas cilvēks, kurš Tev visvairāk nepatīk, kļūs par daļu Tevis, bet Tu kļūsi par daļu viņa.

Katrs cilvēks ir Tavs skolotājs, kā arī Tu viņa. Padomā, kādu mācībstundu viņš var Tev iedot. Varbūt Tava agresija nav nekas vairāk kā nepieņemšana, kaut kā tāda, kas ir tevī pašā nepieņemšana.

Varbūt šī Dvēsele ir ko nodarījusi Tev iepriekšējos iemiesojumos un tagad Tu neapzināti atgrūd viņu.

Lai kas tas arī nebūtu bijis pagātnē, bija tam tā jānotiek un tā notika.

Tā ir tā Tava ceļa daļa, caur kuru ir jāiziet - atdot tīru mīlestību un pieņemt cilvēku tādu, kāds viņš ir. Nemainīt, nepāraudzināt, nelauzt, nelīmēt, bet pieņemt un palīdzēt, ja viņš palūgs.

Atceries, ka blakus Tev neuzrodas cilvēki nejauši. Tie atnāk, lai palīdzētu Tev un lai Tu palīdzētu viņiem. Tas ir pievilksnās spēks.

Tu vari "izmest" šo cilvēku, bet atnāks cits un tā tas turpināsies līdz Tu neapgūsi savu mācību un nepāriesi jaunā attīstības līmenī.

Atceries, it viss Tev apkārt - TAS ESI TU.

Viens vesels.

Avots: KTO Я

Tulkoja: **Kristīne OmShanti** FB